

H 1720 (FJ)

HERBARZ POLSKI

CZĘŚĆ I.

WIADOMOŚCI HISTORYCZNO-GENEALOGICZNE
O RODACH SZLACHECKICH.

UŁOŻYŁ I WYDAŁ

Adam Boniecki.

Tom VII.

WARSZAWA

Skład główny Gebethner i Wolff w Warszawie.

G. GEBETHNER I SP. W KRAKOWIE.

1904.

Biblioteka Uniwersytecka w Warszawie

1000171490

Jan Grobski, dziedzic na Brannie 1489 r. (Gr. Brz.). Marcin, dziedzic na Kuczycach, w powiecie przedeckim, 1546 r., a Andrzej, Paweł i Mikołaj, właściciele Grobiec 1557 r. (Gr. Przed. 5 f. 5 i Paw.). Wojciech, Maciej Dzierżek, współdziedzice Starych Grobiec, a Andrzej Paweł i Mikołaj z braćmi—Nowych Grobiec, Mikołaj, dziedzic Grobiec Michałowych, Wojciech, dziedzic Kuczyc 1566 r. (Paw.).

Marcin, syn Mikołaja, zabezpieczył posag żonie Osińskiej 1570 r., a wprowadzonym został do Kuczyc 1579 r. Synowie jego: Wojciech, zeznał oblig na Kuczycznego 1580 r., a Szymon i Andrzej, pozwani przez Fajewskiego 1588 r. Stanisław, syn Andrzeja, odstąpił 1651 r. sumę bratu Piotrowi. Jan, w powiecie przedeckim 1699 r. (Gr. Przed. 19 f. 75; 27 f. 319; 28 f. 382; 36 f. 457; 37 f. 239; 73 f. 241 i 81 f. 381).

GROBSKI z Grobi, w kościańskim, Andrzej, współdziedzic Zador tamże 1580 roku (Paw.).

GROCCY, patrz *Grodzcy*.

GROCHALSKI Paweł, prawnik, otrzymał szlachectwo na sejmie 1790 roku (V. L.).

GROCHOLEWSKA Katarzyna, za Antonim Koryckim 1783 roku (Deb. Czern. 1 f. 244).

GROCHOLSCY h. HABDANK i h. SYROKOMLA, wyszli z Grocholic, w powiecie sandomierskim, obok których leży wieś Wszechświęte, do tego rodu także należąca. Jedna ich linia otrzymała przyznanie tytułu hrabiowskiego w Cesar-

stwie rosyjskiem 1881 i 1890 r. Stefan ze Wszechświętych, świadczy w Sandomierzu 1347 r. Zaklika ze Wszechświętych, domownik biskupa krakowskiego 1422 r. Syn jego Stefan, 1414 r. na uniwersytecie krakowskim. Jakób ze Wszechświętych, ma sumy u Jana Zakliki 1426 r. (A. Radoms.).

Marcin z Grocholic, nabył 1366 r. gaj w Gozdzielinie za 20 grzyw. od Pászka z Gozdzielina. Marcin i Mieczsław z Grocholic 1370 i 1380 r. w Sandomierzu i Opatowie obecni na sądach (KDM. i KKKr.). Grzegorz z Grocholic, sottys z Gurowej, żonaty z Beatą z Pławna, wymieniony w aktach krakowskich, w latach 1397—1400 (St. Pr. P. P. VIII). Mikołaj, syn Spytka z Grocholic, 1400 roku,

Herb Habdank.

Herb Syrokomla.

Febrosław, syn Piotra, 1405 r., Jakób, syn Filipa, 1411 r., a Mikołaj, syn Przecława, 1440 r. na uniwersytecie krakowskim. Piotr Grocholski, dziedzic na Dużych Strykowicach, w powiecie radomskim, 1458 roku (Rad. Inscr. Decr. IV f. 432).

Jakób, podpisarz ziemski sandomierski 1434 r., kanonik krakowski 1451 r., pleban we Wszzechświętem, wraz z bratem Andrzejem wymurował tamże 1460 r. kościół, w którym tablica erekcyjna i ich nagrobek przechowały się dotychczas. Jakób 1457 r., a Bernard 1470 r., synowie Andrzeja, na uniwersytecie krakowskim. Bernard, dziedzic Grocholic i części Goździelina (Lib. Ben.), kanonik krakowski, odstąpił 1471 roku część swoją w Goździelinie bratu Stanisławowi (M. 12 f. 12).

Stanisław, żonaty z Katarzyną Szydłowiecką, kasztelanką żarnowską, kwitował 1473 r. jej ojca, z odbioru posagu (Rad. Inscr. Decr. IV f. 184). Mikołaj Grocholski, dziedzic na Strykowicach, zabezpieczył 1525 r. posag żonie swej Barbarze (Ibid. XI f. 100). Piotr, pleban z Góry, Mikołaj i Stanisław, dziedzice Grabowa, obecni 1535 r. przy rozgraniczaniu Mszadli i Czarnolasu. Łukasz, syn Daniela, heretyk w parafii Zwoleńskiej 1570 r.

Mikołaj, dziedziczył na Pilchowcie, w powiecie sandomierskim, 1578 r., a Stanisław na Strykowicach, Grabowie i Woli Głuskowej 1569 r. (Paw.). Łukasz, Wojciech i Feliks, dziedziczyli na Grabowie 1598 roku (Wyr. Lub. 78 f. 701). Piotr, współdziedzic Paciorkowej, czyli Głuskowej Woli, 1599 r. Marcin, syn Jana, zawarł 1622 r. układ z braćmi: Janem, Zbigniewem i Wojciechem Grocholskimi (Zap. Lub. 26 f. 693). Jan z Grocholic pisał się z województwem sandomierskim, na elekcję Jana Kazimierza. Mikołaj, syn Mikołaja, 1643 r. (Zap. Lub. 38 f. 854).

Stanisław, syn Jerzego i Zofii ze Słupeckich, ceduje 1641 r. sumę bratu swemu Tomaszowi, a Jan, trzeci ich brat, odstępuje sumę Domaradzkiemu. Stanisław, żonaty 1633 r. z Barbarą z Żelechowskich, 1-o v. Jakóbową Wilczyńską. Jan, 1653 r. był księdzem; w tym roku zawarł umowę z bratem Tomaszem i drugą jego żoną, Maryanną z Czarneckich (Gr. Tremb. 36 f. 531 i 717; 38 f. 1728 i 1730; 42 f. 322). Jakób z Grabowa wziął 1634 r. od Branickiego w zastaw Rokszyce (Ibid. 36 f. 781). Barbara i Katarzyna, córki Walentego i Barbary z Malickich, odstąpiły pewne sumy Piotrowi, które on znów odstąpił 1655 r. Piaseckiemu (Gr. Przem. 184 f. 41). Anna, żona Macieja Rybińskiego, wspólnie z mężem wypuściła 1655 roku Bukaczowce stare zastawem Borkowskiemu (Gr. Halic. 47 f. 769).

Grocholscy są h. *Syrokomla*, lecz czy to nieświadomość, czy podobieństwo herbów sprawiły, że niektórzy z nich h. *Habdank* używali i z tym się herbem ze szlachectwa legitymowali. Że to jedna rodzina świadczy i ta okoliczność, że jedni i drudzy dziedzicząc na Grabowie, z Grabowa się pisali.

Grocholscy h. *Habdank*. Piotr, żonaty z Anną Szumowską, miał z niej córkę Katarzynę, żonę Krzysztofa Łapińskiego, z którym zeznała zapis dożywocia 1664 r., oraz synów: Pawła i Bartłomieja. Podskarbi Szumowski odstąpił 1671 r. różne sumy Annie i jej synom: Pawłowi i Bartłomiejowi (Gr. Przem. 188 f. 922; 191 f. 620 i 208 f. 420).

Paweł, v. Paweł Michał, skarbnik przemyski 1693 r., zeznał 1678 i 1693 r. zapis dożywocia z żoną, Anną z Porad Lisowską, córką Arnolfa i Anny Magdaleny z Niewęglowskich, wdową po Dominiku Gumowskim, podsędku przemyskim (Ibid. 196 f. 155 i 207 f. 606).

Bartłomiej, żonaty 1-o v. z Zofią Ważyńską, 2-o v. z Anną Rusiecką, córką Stanisława i Maryanny z Modzelowskich, z którą zeznał zapis dożywocia 1689 roku, 3-o v. 1712 r. z Marcyanną z Jemielitów, córką Jana, sędziego grodzkiego i podstarościego trembowelskiego, z pierwszej żony miał syna Walentego, z drugiej — córkę Ewę, a z trzeciej — syna Ignacego (Gr. Przem. 204 f. 221; 221 f. 871; 223 f. 280; 224 f. 295 i 311). Z nich:

Ewa, 1727 r. żona Antoniego Gruszeckiego, kapitana wojsk koronnych (Gr. Przem. 233 f. 19).

Ignacy odstąpił 1739 roku prawa swoje do Dębowa bratu Walentemu (Ibid. 242 f. 160).

Walenty, dziedzic na Dębowie, nazywany w aktach 1743 r. wojskim bieckim, 1749 r. wojskim przemyskim, w końcu cześnikiem braclawskim, żonaty 1-o v. z Katarzyną z Kowalskich, 2-o v. z Antoniną z Gruszeckich, córką Józefa i Teresy ze Stawskich, z którą zeznał zapis dożywocia 1743 r., z pierwszej żony pozostawił córkę Maryannę, żonę Stanisława Iżyckiego, komornika granicznego halickiego i synów: Antoniego, Sebastyana i Hieronima, z drugiej — syna Michała i córkę Annę (Gr. Przem. Fasc. 95 f. 1323; 115 f. 2715—2721; 123 f. 4265 i 134 f. 1577 i 1581; Zs. Lwow. 137 f. 240 i 151 f. 410).

Michał, dziedzic na Dębowie, legitymował się 1782 r. w sądzie ziemskim przemyskim ze szlachectwa i h. *Habdank*.

Grocholscy h. Syrokomla. Jan ma sprawę o najazd w Żytomierzu 1646 roku (Op. Żyt. 17). Job, dożywotnik Pietniczan 1630 r. (M. 178 f. 48), z Elżbiety z Dzielina, pozostawił córkę Helenę, żonę Jana Nehrebeckiego 1632 r. i synów: Aleksandra i Stefana. Pozostała po nim wdowa wyszła za Samuela Łojowskiego i 1639 r. obrała za plenipotentów synów swoich (Gr. Tremb. 53 f. 643; 36 f. 78 i 37 f. 774).

Ludwik, nazywany w aktach cześnikiem dobrzyńskim (Gr. Przem. 230 f. 438), żonaty 1723 r. z Justyną Leniewiczówną, siostrą Franciszka, starosty danielczewskiego, miał syna Michała i córkę Franciszkę (Czerniech. f. 792 i Bracl. XV f. 1264 i 1265).

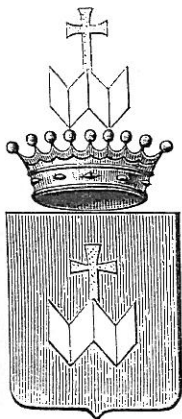
Michał, piszący się z Grabowa, ur. 1705 r., cześnik braclawski 1736 r., sędzia ziemski braclawski 1744 r., pułkownik królewski i regimentarz partyi Ukraińskiej. W 1752 r. otrzymał list przypowiedny na chorągiew pancerną po Mierzejewskim (Sig. 27). Z województwem wołyńskim pisał się na elekcję Stanisława Augusta. W 1759 r. zapisał na rzecz kanonizacji błogosławionego Jana z Dukli 22,000 fl., a 1768 r. 40,000 fl. (Gr. Lwows. 303 f. 319 i Zs. Lwows. 125 f. 320; 145 f. 55). W 1760 r. fundował Dominikanów w Winnicy. Żonaty z Anną z Radziwińskich, po której wziął Pietniczany pod Winnicą (Gr. Bełs. 140 f. 89 i 235), miał z niej córki: Franciszkę, żonę Remigiana Jełowickiego, chorążego łuckiego, zmarłego 1788 r.; Justynę, za Stanisławem Kordyszem; Petronełę, za Wojciechem Bogatką; Aniele, za Adamem Urbańskim, skarbnikiem sanockim 1761 r. (Bracl. XVII f. 1827) i Agnieszkę, za Wojciechem Raciborskim, oraz synów: Marcina i Franciszka, wspólnie z którymi procesował Kalinowskich o Strzyżawkę 1751 r. (Bracl. XVI f. 996 i 1011; XVII f. 1474 i 1475).

Marcin, chorąży dźwinogrodzki 1760 r., winnicki 1762 r., a braclawski 1772 r., kasztelan braclawski 1774 r., w końcu wojewoda braclawski 1790. Ka-

waler orderu Św. Stanisława 1776 r., a Orła Białego 1777 r. List przypowiedny na chorągiew pancerną otrzymał w 1766 r., po rezygnacji ojca swego (Sig. 31). W 1764 r., wspólnie z bratem Franciszkiem, nabył od Korzeniewskich część Woronowic, Stepanówki i Seroczyna. Część tych dóbr już poprzednio do ich rodziców należała, którzy ją w tymże samym roku synowi swemu Franciszkowi odstąpili (DW. 84 f. 877 i 878). Marcin, z Cecylii Chołoniewskiej, kasztelanki buskiej, miał synów pięciu: Jana, Adama, poległego pod Maciejowicami 1794 r., Michała, Mikołaja i Ludwika, oraz cztery córki: Apolonię, zakonnicę w Lublinie, Annę Salomeę, żonę 1-o v. Joachima Potockiego, podczaszego litewskiego, po którym odziedziczyła Morawę nową (Morachwę), 2-o v. Józefa Dziekońskiego, marszałka gubernialnego podolskiego (DW. 113 f. 667); Ludwikę, za hr. Stanisławem Zamoyskim i Małgorzatę Idalię, za ks. Ludwikiem Czetwertyńskim. Wojewoda zaślubił 2-o v. Antoninę z Gałęckich, wdowę po Piotrze Zawadzkim, kapitanie artylerii koronnej, będącą 1795 r. w trakcie rozwodu z drugim swoim mężem, Karolem Łoskim, podpułkownikiem artylerii koronnej. W 1795 i 1803 r. zapisał jej dożywocie. W tym ostatnim roku był tajnym radcą rosyjskim (Zs. Kamien. i Zasławs.). Między synów rozdzielił fortunę 1807 r. (Gal. Corr. 1 f. 84; A. Lwow. For. Nob.). Umarł tegoż roku 28-go Października we Lwowie. Z synów wojewody:

1. Jan Duklan, szambelan Stanisława Augusta 1781 r., rotmistrz kawalerii narodowej po ojcu 1783 r. (Sig. 35 f. 143), poseł na sejm z województwa braclawskiego 1784 r., starosta dźwiniogrodzki 1788 r., w końcu obożny polny koronny 1790 r. Kawaler orderu Św. Stanisława 1787 r., a Orła Białego 1792 roku. Właściciel Sudyłkowa, Łoziczny i Krasnosiółki, które mu ojciec oddał 1791 r. (DW. 107 f. 35), z Urszuli Wisłockiej, miał syna Rafała, zmarłego bezdzietnie i córki: Salomeę i Konstancję, żonę Józefa Szaszkiewicza, marszałka starokonstantynowskiego.

2. Michał, rotmistrz kawalerii narodowej, po rezygnacji brata Jana starosta dźwiniogrodzki 1790 r., kawaler orderu Św. Stanisława 1789 r., właściciel Pietniczan, z Anny ze Śliźniów, pozostawił córkę Julię, za hr. Henrykiem Rzewuskim, autorem „Listopada“ i syna Henryka. Ten ostatni, wylegitymowany ze szlachectwa w gubernii podolskiej 1841 r. (Spis.), zmarły 1866 r., właściciel po ojcu Pietniczan i Strzyżawki, żonaty z Ksawerą Brzozowską, córką Karola, miał z niej córki: Maryę, wydaną 1851 r. w Paryżu, za ks. Witolda Czartoryskiego, po którego śmierci została Karmelitanką i Helenę, za Janem Brzozowskim, synem Zenona, oraz synów: Stanisława i Tadeusza, którym przyznany został w Cesarstwie rosyjskim tytuł hrabiowski 1881 r.

Herb hr. Grocholskich.

Hr. Stanisław, właściciel Pietniczan, zaślubił 1875 r. w Krakowie hr. Wandę Zamoyską, córkę hr. Zdzisława i Józefy z Walickich i ma z niej syna Zdzisława, oraz córki: Maryę, zaślubioną 1899 r. Hieronimowi Sobańskiemu i Helenę.

Hr. Tadeusz, właściciel Strzyżawki, zaślubił w Warszawie 1886 r. hr. Zofię Zamoyską, córkę hr. Stanisława i Róży z hr. Potockich i ma z niej synów: Tadeusza, ur. 1887 r., Remigiana, ur. 1888 r., Michała, ur. 1891 r. i Henryka, ur. 1896 r., oraz córki:

Zofię i Annę. Stanisław i Tadeusz w 1881 r., a dzieci Stanisława 1895 r., wpisani do ksiąg szlachty utytułowanej gubernii podolskiej (Spis.).

3. Mikołaj, zmarły 1864 r., właściciel Woronowicy, marszałek gubernialny podolski, a następnie gubernator podolski, z hr. Emilii Chołoniewskiej, pozostawił córkę Maryę, żonę Wojciecha Morawskiego.

4. Ludwik, zmarły 1869 r., właściciel Hrycowa na Wołyniu, zaślubił hr. Maryę Baworowską, córkę hr. Mateusza i Tekli z Rzyszczewskich, z której córka Stefania, za bar. Antonim Konopką z Nagórzyna, zmarła 1878 r. i syn Mieczysław, ur. 1812 r., właściciel Hrycowa, zmarły tamże 1899 r., żonaty ze Stefanią Giżycką, córką Stefana i Michaliny Sobańskiej. Mieczysława dzieci: Michalina, żona hr. Michała Orłowskiego, zmarła 1868 r.; Zofia, żona Wincentego Szemiotha; Jadwiga, zakonnica w Nizniowie, zmarła 1874 r.; Marya, zmarła 1880 r.; Stefan i Włodzimierz. Stefan, ur. 1850 r., właściciel Hrycowa, ożeniony z Olgą Świejkowską, ma z niej synów: Adama, ur. 1884 r., Zygmunta, ur. 1885 r. i Stefana, ur. 1890 roku, oraz córki: Jadwigę, Izę i Zofię.

Franciszek, drugi syn Michała, sędziego ziemskiego braclawskiego, właściciel Tereszek, w których podejmował króla Stanisława Augusta, szambelan tegoż króla 1767 r., podstoli braclawski 1761 r., podczaszki braclawski 1771 r., chorąży winnicki po bracie Marcinie 1772 r., a chorąży braclawski 1774 r., w końcu miecznik koronny 1775 r., kawaler orderu Św. Stanisława 1776 r., a Orła Białego 1778 roku. Poseł na sejm czteroletni z województwa braclawskiego. Stronnik ustawy majowej, potem konsyliarz targowicki. Był oprócz tego podstarościm grodzkim winnickim 1766 r. Zmarł 1793 r. Żonaty z Heleną Leszniczką, właścicielką dóbr Norzyńskich, wnuczką Aleksandra, starosty żytomierskiego (DW. 107 f. 225 i 108 f. 160), pozostawił z niej córki: Teklę Franciszkową Łażnińską i Julię Poniatowską, oraz synów: Antoniego, komisarza cywilno - wojskowego województwa braclawskiego, rotmistrza kawalerii narodowej, kawalera orderu Św. Stanisława 1790 r. i Jana Nepomucena.

Ten ostatni, właściciel po ojcu Tereszek, prezes sądów głównych podolskich, zmarły 1849 r., żonaty 1-o v. z Izabellą Rytarowską, 2-o v. z Michaliną Zeydlerówną, miał córkę Henrykę, wydaną za Franciszka Charłęskiego i synów: Ignacego, oficera b. wojsk polskich, Adolfa, żonatego 1-o v. z Otylią Poniatowską, 2-o v. z ks. Wandą Radziwiłłówną, z linii berdyczowskiej, Władysława, ur. 1841 r., zatwierdzonego w tytule hrabiowskim w Cesarstwie 1890 r., żonatego z Kazimierą Sieraczyńską, bezdzietnych, oraz Ludgarda, ur. 1840 r. z drugiej żony, właściciela Tereszek, który z Maryi Rohozińskiej, wdowy po Władysławie Grocholskim, ma syna Ludgarda, ur. 1884 r. (Żychl. XIX).

Adolf i Ludgard w 1841 r., a Władysław 1859 r., wylegitymowali się ze szlachectwa w gubernii podolskiej (Spis.).

Gumowski procesował 1642 r. Jana, Andrzeja i Krzysztofa Grocholskich, o najazd na wieś Fronczę (Kij. V f. 560).

Andrzej Grocholski pisał się z województwem ruskiem, na elekcyę Jana Kazimierza. Tenże sam, czy też inny Andrzej, podpisał też elekcyę z województwem sandomierskiem.

Andrzej z Grabowa, rotmistrz królewski 1664 r. (Sig. 8 f. 18 i Zap. Lub. 50 f. 775), żonaty z Heleną Makarewiczówną Iwaszeńcewiczówną, 1-o v. Walerya-

nową Łaszczową, miał z niej córkę Marcyannę za Bogusławem Sebastyanowiczem i syna Remigiana, piszącego się z Grabowa, który podpisał z województwem krakowskim, obiór Jana III-go.

Ów Remigian, chorąży braclawski 1694 r. i pułkownik królewski 1697 r., odstąpił 1680 r. prawa swoje do Darachowa Mikołajowi Grocholskiemu, wojskiemu nowogrodzkiemu. W akcie tym wymienia, że jest synem Andrzeja, a bratanikiem Tomasza (Kij. VI C f. 214; Op. Kij. 5 i 7; Zap. Lub. 60 f. 32 i DW. 55 f. 1133).

Jan Samuel Grocholski, wojski nowogrodzki i żona jego, Zofia z Korsaków, trzymali 1686 r. Popin, prawem zastawnem od arcybiskupa Połockiego i zcedowali go 1695 r. Hurynowiczom. Córka ich Leonora za Kazimierzem Wasilkowskim (Akta XI f. 449; Ist. Jur. Mat. XXV; Gr. Przem. 205 f. 2). Jakób, ożeniony z Martą Goślińską, dziedzic Browczynszczyzny, w witebskiem, 1717 r. (Ist. Jur. Mat. XXV).

Stefan Jan, żonaty z Joanną Krynicką, pozostawił córkę Zofię, żonę 1-o v. Stefana Missuny, stolnika połockiego, pułkownika regimentu ordynacyi ostrogskiej, 2-o v. Stanisława Wentury Hańskiego, oraz syna Jana, skarbnika nowogrodzkiego 1719 r., żonatego z Agnieszką Foksówną Potocką, córką Wojeiecha i Teofili Steckiej, z której synowie: Aleksander i Ignacy, piszący się z Grabowa, procesowali Dzierzkowskich 1737 roku (Bracl. XVI f. 301; XV f. 1719 i Kij, XI f. 283).

Ignacy, wojski mniejszy kijowski 1765 r., a większy owrucki 1766 r., żonaty z Wiktoryą Stecką, pozostawił syna Józefa Kalasantego, nad którym ustanowioną została opieka 1774 r., w osobie Jana Steckiego, starosty owruckiego (Kancel. 52 IV f. 91).

Józef Kalasanty, właściciel Pępkowa i Kosmaczowa, w powiecie rowieńskim, podkomorzy rowieński, zmarły 1834 r., kwitował wspólnie z żoną, Wiktoryą z Aleksandrowiczów, Domańskiego 1786 r. (Perp. Czers. 39 f. 104). Dzieci ich: Wiktor, marszałek powiatu starokonstantynowskiego, Feliks Walery i Tekla Emerykowa Dworzańska (Żychl.). Siostra żony Józefa Kalasantego, Magdalena Aleksandrowiczówna, była żoną Franciszka Grocholskiego, syna Aleksandra, miecznika kijowskiego i Teresy Spendowskiej, z którym kwitowała Cieciszowskiego 1785 roku (DW. 101 f. 10 i Perp. Czers. 41 f. 31). Bratem tego Franciszka był Feliks Maciej, a siostrami: Stefania Dubiska, Konstancja Brodowska i Marya Łaganowska. Ludwik, syn Franciszka, dziedzic Oderad 1835 r.

Grzegorz, pisarz grodzki chełmski 1559 r. Karol, mianowany przez Stanisława Leszczyńskiego, miecznikiem słonimskim 1708 r. (Op. Kij. 26). Tomasz w grodzie beńskim 1714 r., a Marcin w grodzie halickim 1715 r. (Gr. Beńs. 132 f. 18 i Gr. Halic. 483 f. 304). N. za Janem Potockim, podstolim kijowskim 1727 roku (Woł. XII f. 37). Maciej, sekretarz królewski 1744 r. (MP.). Piotr cześnik winnicki 1764 r.

Józef, syn Michała i Maryanny z Michałowskich, prezes sądu kamienieckiego, żonaty z hr. Ksawerą Komorowską, miał syna Władysława, ożenionego z Maryą Rohozińską, 2-o v. Ludgardową Grocholską, z której synowie: Józef i Władysław, oraz córki: Marya i Anna (Żychl.). Powyższy Józef z bratem Janem Antonim, synowie Michała, wnukowie Antoniego, prawnukowie Kazimierza,

praprawnukowie Daniela, syna Remigiana, wylegitymowani ze szlachectwa w gubernii wotyńskiej, wpisani do ksiąg szlachty gubernii podolskiej 1835 r., a dzieci Józefa: Władysław, Aleksandra i Józefa 1851 r.

GROCHOLSCY h. NAŁĘCZ. Piotr Grocholski, skarbnik przemyski 1706 r., żonaty z Zofią ze Szczuków, córką Piotra, podczaszego czerskiego i Teresy z Dąbrowskich, która po jego śmierci wyszła 2-o v. za Jakóba Szczukę, a 3-o v. za Łukasza z Załusk Krosnowskiego, stolnika sanockiego, pozostawił syna Józefa i córkę Salomeę, za Janem z Marmuszowic Jacimirskim (Gr. Halic. 489 f. 348; 492 f. 55, 84 i 553).

Józef skarbnik przemyski 1769 r., zeznał 1743 r. zapis dożywocia z żoną, Marcyanną Pagowską (Gr. Halic. 489 f. 348; 497 f. 147; Gr. Tremb. 69 f. 361; 79 f. 97). Synowie jego: Józef *Aleksander*, Wojciech, Jan i Władysław, kwitowani z odbioru sumy przez Józefa i Zofię z Krzyżanowskich Grocholskich 1774 roku, a 1780 roku zawarli układ z Antonim Grocholskim (Gr. Halic. 497 f. 147 i Gr. Tremb. 85 f. 8). W 1782 roku legitymowali się ze szlachectwa w sądzie ziemskim halickim z herbem *Nałęcz*. Akt zejścia Józefa i metryki urodzenia jego synów, przedstawione zostały w aktach czerskich (Perp. Czers. 16 B f. 361; 17 f. 15 i 108; 36 f. 38).

Herb Nałęcz.

Wojciech, po ojcu skarbnik przemyski, z Julianny Pieńczykowskiej, pozostawił synów: 1) Emiliana, zmarłego bezżennie; 2) Feliksa, rotmistrza wojsk austrijskich, żonatego z Józefą z Grzymałów, z której syn Kazimierz, doktor praw, właściciel Rużysk, zasłużony prezes koła polskiego, austrijski tajny radca i minister dla Galicyi w Wiedniu, bezdzietny z Anielą z Kossowskich, córką Ludwika, sędziego ziemskiego ostrowskiego i 3) Michała, zmarłego 1835 r. Ten ostatni, z Maryanny z Żeromskich, pozostawił córki: Joannę i Ludwikę, oraz synów: Juliusza, Wojciecha, Władysława Michała, ur. 1820 r. w Potutorach (metr. u OO. Bernardynów we Lwowie z 1832 roku), kapitana wojsk austrijskich i Izydora, ur. 1825 r. w Potutorach (metr. w Katedrze we Lwowie z 1854 r.), najprzód austrijskiego urzędnika skarbowego, następnie właściciela Oserdowa, żonatego z Ewelina z Darowskich, z której Roman Konstanty, ur. 1864 r. (metr. w Bełzie), spadkobierca ministra.

Herb Sulima.

GROCHOLSCY h. SULIMA. Niesiecki nazywa ich Grocholińskimi i pisze, że idą od Miłośkich z Oporowa, a wzięli nazwisko od Grocholina w Wielkopolsce 1510 r. Prędzej jednak wyszli z Grocholic pod Uniejowem, w województwie sieradzkim, dla której to wsi Wolimir z Grocholic, syn

Horacego, otrzymał 1314 r. prawo niemieckie od Władysława Łokietka (KWP.). Mikołaj z Grocholic świadczy 1360 r. w Uniejowie; Jan 1417 r. w Sieradzu. Regina 1598 r. za Aleksandrem Trojanowskim, a 1599 r. za Aleksandrem Prądzyńskim.

Adam Grocholski z Oporowa, ur. 1600 r., dworzanin królewski, otrzymał 1622 r. konsens królewski, na wykupienie starostwa brzeskiego kujawskiego z rąk Wacława Leszczyńskiego. Krótko był starostą, bo już nie żył w Sierpniu t. r., w którym na nowo otrzymał starostwo Wacław Leszczyński. Starowolski zamieszczając jego nagrobek, znajdujący się w Kaliszu, wypisał mylnie Grochowski, zamiast Grocholski, co było powodem, że Niesiecki zamieścił go pod Grochowskimi.

Waleryan, przeor Dominikanów wileńskich 1620 r. (Akta VIII). Szymon, burgrabia grodzki łęczycki 1787 r., a subdelegat grodzki 1788 roku.

Herb Topór.

GROCHOLSCY h. TOPÓR wyszli zapewne z Grocholina pod Kcynią leżącego, w pośrodku innych dóbr Toporczyków Wielkopolskich.

Jan, syn Marka z Grocholina, alias z Kcyni, 1473 r. na uniwersytecie krakowskim. Mikołaj i Jan prowadzili własne poczty na wojnę turecką 1498 roku (St. Pr. P. P. VII f. 517 f. 521).

Bernard Grocholski świadczy w Poznaniu 1537 r. Córka jego wyszła tegoż roku za Mikołaja Orzelskiego; zmarła 1565 roku.

Antoni i Jan h. Topór wylegitymowali się ze szlachectwa w Wydziale Stanów we Lwowie 1790 r. (Goł.).

GROCHOLSCY z Grochol, w powiecie sochaczewskim. Właścicielem tej wsi 1579 r. był Jan Grocholski (Paw.). Piotr pisał się z ziemię sochaczewską, na elekcyę Jana Kazimierza.

GROCHOLSKI Stanisław, dzielny wojak, biorący udział we wszystkich wyprawach Stefana Batorego, otrzymał szlachectwo na sejmie 1589 r. i herb przedstawiający na tarczy trójkątnej, w polu czerwonym, rękę zbrojną, miecz zakrzywiony trzymającą, z muru wychodzącą. W szczycie hełmu dwa białe orle skrzydła. Labry białe i czerwone na przemian czerwonym i srebrem podszyte (M. 135 f. 494).

GROCHOWALSCY h. JASTRZĘBIEC (właściwie BOLEŚCIC) i h. NAŁĘCZ. Z tego samego Grochowalska (dawniej Grochowarska), w ziemi dobrzyńskiej, wyszli Grochowalscy h. Bolesćic i h. Nałęcz.

Jan z Grochowarska, z rodu Bolesćiców, podpisał 1434 r. przyrzeczenie ziemi dobrzyńskiej dane Jagielle, obioru królem jego syna.

Wisiek z Grochowalska świadczy 1349 r. w orszaku księcia Władysława w Bobrownikach. Wojciech Grochowalski, właściciel Grochowalska 1564 r. (Paw.). Jerzy nabył 1623 r. od Grabi, prawa jego do Strachowa i Zbyszewa (DW. 47 f. 397). Łukasz, skarbnik dobrzyński 1627 r., poborca tejże ziemi 1635 r. (V. L.).